

τῶν τελευταίων τούτων λόγων, τῶν προφερθέντων διὰ σπαρακτικωτάτης φωνῆς, ἐρεθίσθη ἔτι μᾶλλον, διότι ἀνεγνώριζεν ὅτι ἡ φωνὴ ἦν ἕκουεν, ἵτο κραυγὴ τῆς ἀληθείας. Πλησιάσας δὲ πρὸς τὴν νεάνιδα, ἔδραξεν αὐτὴν ἐκ τοῦ βραχίονος,

— Δὲν ἔχεις πλέον τοὺς ἀδάμαντας τεύτους, ἐπανέλαβεν, ἀλλὰ τί τοὺς ἔκαμες, ἀθλία; — Κατέθεσα τὸ κιθώτιον παρὰ τῷ Μάξι Βιρμᾶν μετὰ τοῦ ἐπανωφορίου τοῦ τέκνου, ἐψύχρισεν ἡ Ἐλισάβετ, ὥχρα ὡς τεθνηκοῦσα, καὶ αἰσθανομένη καμπτόμενη τὰ γόνατά της.

(ἀκολουθεῖ)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ ο Α.

Βασιλεὺς τῶν Βέλγων.

Αεοπόλδος (Γεώργιος, Χριστιανὸς, Φρεδερίκος) ὁ Α., βασιλεὺς τῶν Βέλγων, πρίγκηψ τοῦ Σάξ-Κόβερ-Σαλφέδου καὶ ἀδελφὸς τοῦ δουκὸς τοῦ Σάξ-Κόβερ-Γέρο, ἐγεννήθη τῇ 16 δεκεμβρίου τοῦ 1790 ἔτου, λαμπρὰν δὲ καὶ ἀρίστην λαβὼν ἀγωγὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸν ρωσικὸν στρατὸν ὑπὸ τῶν τίτλων τοῦ στρατηγοῦ, χάριτε τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Άννης τῆς Θεοδωρόβηγης, γυναικὸς Κωνσταν-

τίνου τοῦ μεγάλου δουκός. Κατὰ δὲ τὴν ἐν Ρωσίᾳ περιήγησιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐν ἔτει 1808, δὲ Λεοπόλδος ἀνέλαβε τὰς κυβερνητικὰς ὑποθέσεις καὶ συνέδευσε τὸν αὐτοκράτορα Αλέξανδρον εἰς τὸν Έρρούρτη συνέδριον. Ἀλλὰ τῷ 1810, ἀναγκασθεῖς, διὰ τοῦ Ναπολέοντος τὰς ἀπειλὰς, νὰ παραιτηθῇ τῆς ρωσικῆς ὑπηρεσίας, ἀποκλειστικῶς ἐδόθη ἔκτοτε εἰς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς οἰκογενείας του, χωρὶς δόμως ἐκ τούτου νὰ διγωρήσῃ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. Διὸ τῷ 1811, συνέδεσε συνθήκην μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας, προσδιορίζουσαν τὰ δριτά τῶν δύο δόμορων κρατῶν. Κατὰ δὲ τῷ 1812 ἐπορεύθη εἰς Βιέννην, ἐκεῖθεν δὲ ἐπεχείρησε περιήγησιν κατά τε τὴν Ιταλίαν καὶ Ἐλβετίαν, τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος 1813, μεταβληθέντων τῶν γερμανικῶν πραγ-

μάτων ἐπορεύθη πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον διατρίβοντα τότε ἐν Πολωνίᾳ ὡς δώσων λόγον αὐτῷ περὶ τῆς θέσεως; τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν διαθέσεων τῶν γερμανικῶν λαῶν ὡς πρὸς τὴν ξένην δυναστείαν, ἥκολούθησε δὲ μέχρι Παρισίων τὸν ῥωσσικὸν στρατὸν, πολλάκις λαβῶν εὐκαιρίαν, κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην, ν' ἀποδεῖξῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ ἀρετὰς, ἥλθε δὲ εἰς Ἀγγλίαν μετὰ τῶν συμμάχων βασιλέων τῷ 1814, καὶ τὸ ἐπίὸν ἔτος παρέστη εἰς τὴν ἐν Βιέννη οὐνοδόν. Ἀνακληθεὶς δὲ, ἔνεκα τῆς ἐκ τῆς νήσου Ἐλβίς ἐπανόδου τοῦ Ναπολέοντος, εἰς τὸν κατὰ τὸν Ρήγον στρατὸν εἰσῆλθε καὶ αὐθίς μετ' αὐτοῦ εἰς Παρισίους, ἀλλὰ μετά τινα χρόνον ἀπῆλθεν, εἰς Βερολίνον παρουσθείς.

Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πόλει διαμένων, προσεκλήθη ἐπανέλθη εἰς Ἀγγλίαν, διότι, ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ περιηγήσεως, ἥρθεν αὐτοῦ ἡ τοῦ ἀγγλικοῦ στέμματος κληρονομὸς Αὐγούστα Καρλότα διὸ τῇ 16 Μαρτίου 1815, διάγγελμά τι τοῦ ἀντιθεσιλεύοντος πρίγκηπος, πατρὸς τῆς ἡγεμονίδος, ἀνήγγειλεν εἰς τὰς δύο βουλὰς τὸν προσεχῆ ταύτης μετὰ τοῦ Λεοπόλδου γάμον.

Διὰ πράξεως δὲ τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ χρονολόγιαν 27 Μαρτίου δὲ πρίγκηψ τοῦ Σάξ-Κόβουρ Σαλφέλδου ἐπολιτογραφήθη καὶ ἔλαβε μετὰ τοῦ δουκὸς τοῦ Κερτάλ τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐπὶ πάντων τῶν δουκῶν καὶ ἀνωτέρων τοῦ δημοσίου λειτουργῶν, πρὸς δὲ, τὸ ἄξιωμα τοῦ στρατάρχου καὶ εἰσοδον εἰς τὸ ἀνατολούλιον. Οἱ γάμοι ἐπανηγυρίσθησαν τῇ 2 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους μετὰ πάσης λαμπρότητος, ἀλλ' αἱ ἐλπίδες τῶν Ἀγγλῶν ταχέως διεσκεδάσθησαν διότι τῇ 5 Νοεμβρίου 1817, ἡ ἡγεμονόπαις ἀπεβίωσε. Τότε σύνταξις ἐκ 50,000 λιτρῶν στερλ. προσδιωρίσθη τῷ πρίγκηπι Λεοπόλδῳ, ὅστις ἐξηκολούθησε διαμένων ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν τῷ εἰς Κλαρεμόντιον κτήματι αὐτοῦ ὑπὸ πάντων τῶν πρὸς μέγαν καὶ εὐγενῆ βίον περιστοιχιζόμενος μέσων.

Ἐν τούτοις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1830, ἀποφασίσθησεν τῆς τύχης τῶν ἐπαναστατημένων τότε καὶ ἡρωϊκῶς μαχομένων Ἑλλήνων, διὰ πρωτοχόλλου ἐν Δονδίνῳ ὑπογραφέντος ὑπὸ τῶν μεγάλων Δυνάμεων προσφέρεται αὐτῷ δὲ θρόνος τῆς Ἐλλάδος μὲ τὸν τίτλον τοῦ πρίγκηπος ἡγεμόνος, καὶ ὁ Λεοπόλδος ἐδέχθη μὲν τὴν προσφοράν ταύτην, ἀλλ' ὑπὸ τινας δρους ὅιοι, τῶν Ἑλληνικῶν ἕριων ἡ ἔκτασις, ἡ περὶ τοῦ ἀνεξαρτήτου τοῦ νέου κράτους καὶ περὶ οἰκονομικῶν βοηθημάτων ἔγγυσις. Ἐπειδὴ δομῶς αἱ μὲν τρεῖς προστάτες αὐλαὶ δὲν ἀπεκρίθησαν δριστικῶς εἰς τὰς αἰτήσεις τοῦ πρίγκηπος, ὁ δὲ Κυβερνήτης τῆς Ἐλλάδος Καποδιστριας ἐφάνετο πολυπλασιάζων ταύτας τὰς δυσχερείας (διότι ἐλυπεῖτο βλέπων ὅτι ἡ ἔκλογὴ τοῦ ἡγεμόνος δὲν ὑπεβάλλετο εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους,)

καὶ ἐποιεῖτο ἐπιφυλάξεις ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, περὶ ὧν ἡ συνέλευσις οὐδένα ἐποίησε λόγον, δόγμα δὲ τῆς Ἑλληνικῆς Γερουσίας, (10 Ἀπριλίου) σύμφωνον πρὸς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Κυβερνήτου δημοσίως ὑπεστήριξε τὴν διατήρησιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐκευθεριῶν καὶ ἀνέστη κατὰ τῆς ὑπὸ τῆς συνέλευσεως σχεδιασθείσης δροθετήσεως διαρρήξην δὲ ἐξέφραξε τὴν εὐχὴν ὡςτε ἡ Ἑλληνικὴ θρησκεία νὰ ἴναι ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν τῷ κράτει καὶ ὁ προσκληθεὶς νὰ βασιλεύσῃ ἐν Ἑλλάδι ἡγεμὼν ν' ἀσπασθῇ τὸ ὁρόδοξον δόγμα πάντα ταῦτα καὶ αἱ τοῦ Κυβερνήτου ἐπιστολαὶ, αἵτινες ἔδοσαν αὐτῷ κακήν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἰδέαν, πρὸς δὲ καὶ ἔτεροι ἵσις λόγοι ἄγνωστοι ἡμῖν κατέπεισαν τὸν Λεοπόλδον ν' ἀποποιηθῇ τὸ προσενεγχθὲν αὐτῷ στέμμα, θίνεν τῇ 21 Μαΐου ἀπέστειλε πρὸς τὸ ἐν Δονδίνῳ Συμβούλιον τῶν συμμάχων τὴν παραίτησιν οὗτοῦ.

'Αλλ' ἀποποιηθεὶς τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα ὡς ἡγεμὼν οὗτος εὑρε περιμένον αὐτὸν ἔτερον στέμμα ἀρτισυάτου ἐπίσης κράτους, τὸ Βελγικὸν διότι τὴν Βελγικὴν προσεκάλεσεν εἰς ἀνεξαρτησίαν ἡ Ιουλιανὴ γαλλικὴ ἐπανάστασις ἡ δὲ διπλωματία ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἔκλογὴν τὸν Βέλγων τὸν πρίγκηπα Λεοπόλδον. Καὶ ἐφάνη μὲν ὁ δούς τοῦ Λευχτεμβέργου πλειστέρας ἀπολαμβάνων ἐν τῇ χώρᾳ συμπαθείας, ἀλλ' ὅμως ὑπερεσχύσασα ἐπὶ τέλους ἡ τοῦ Λεοπόλδου μερὶς ἐξελέχατο αὐτὸν βασιλέα τῶν Βέλγων τὴν 4 Ιουνίου 1831. Κρίσιμος δὲ ἦσαν οἱ καιροὶ ἐκείνοι, διότι τὴν Βελγικὴν ἡπείλουν νὰ λεηλατήσωσιν οἱ Ὀλλανδοί. Άλλ' ἡ γεμὼν ἔθεσε καὶ αὐθίς ὡς δρον τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν τελευταίων προτάσεων τοῦ ἐν Δονδίνῳ Συμβουλίου ἐκπληρωθέντων δὲ τῶν ὅρων τούτων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατέλιπε τὴν Ἀγγλίαν, ἀπεβιβάσθη εἰς Βελγικὴν, ὑπεδέχθη εἰς Βρυξέλλας δι' ἐνθουσιωδῶν ἐπευφημήσεων, καὶ τῇ 21 Ιουλίου δρκισθεὶς ἐπισήμως ἐνώπιον τοῦ ἀντιθεσιλεύοντος Κ. Σουρλετίου Σοκιέρου, τὴν διατήρησιν τοῦ συντάγματος καὶ τῶν νόμων τοῦ Βελγικοῦ λαοῦ, τὴν διαφύλαξιν τῆς ἑθνικῆς αὐτονομίας καὶ τῆς διλογικείας τοῦ ἐδάφους, ανηγορεύθη βασιλεὺς τῶν Βέλγων ὑπὸ τὸ ὄνομα Λεοπόλδου τοῦ ἀ. • Ἄπερήφανος, διτὶ ἐγενόμην Βέλγος διὰ τῆς οὐθετήσεως ὑμῶν, εἴπεν ἀκολούθως ἐν τῷ λόγῳ του, θὰ θεωρῶ ὡς νόμον μου τὸ νὰ ἴμαι πάντοτε τοιοῦτος διὰ τῆς πολιτικῆς μου».

'Άλλ' ὁ πρὸς Θλλανδούς πόλεμος δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐκραγῇ. Οἱ Βέλγοι ἤταντο, ὁ δὲ Λεοπόλδος διτὶς ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν μέρους τινὸς τοῦ στρατοῦ ἀπεράσισε νὰ προσκαλέσῃ τὰ στρατεύματα ἀτινα ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἔθετο εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ. Οὐδὲν ἀντέστη εἰς τὴν ἀφίξιν τοῦ Ἀρχαιτιωνίου πρίγκηπος εἰς Βρυξέλλας, ὅτε διγάλλος στρατηγὸς Γεράρδος ὑπερβάς τὰ δρια καὶ ἔχων ὑπὸ αὐτὸν πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν, (9 Αὐγούστου) ἐφθασεν εἰς τὴν μητρόπολιν ταύτην. Άλλα τοῦ βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν, ἀ-

νακαλέσαντος πάραντα τὰ στρατεύματά του, οἱ Γάλλοι ἀπεσύρθησαν, ἐκτὸς σώματός τινος ἐκ μυρίων καὶ δισχιλίων ἀνδρῶν, ὅπερ ἔμεινεν ἕπι τινα ἑταῖρον ἐν Βελγικῇ δικαιοδόσῃ καιρὸν εἰς τὸν βασιλέα νὰ διοργανίσῃ ἐκ νέου καὶ ἐντελῶς τὸν στρατὸν του.

Τῇ 8 Σεπτεμβρίου δὲ βασιλεὺς ἡγέρχεται κατὰ πρῶτον τὰς βελγικὰς βουλὰς, τὰς συγκαλεσθεῖσας τῇ ἐλευθέρᾳ τοῦ λαοῦ ψήφῳ, κατὰ τὸ ἐγχώριον σύνταγμα. Ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ἐπειτα τὴν ἔξουσίαν τοῦ νὰ παραδεχθῇ τὴν εἰς 24 ἔτηρων συνθήκην ἣν ἡ συνέλευσις τοῦ Λονδίνου ἐπέβαλεν εἰς τὰ διαμαχόμενα μέρη, καὶ ἐπέτυχεν αὐτῆς, οὐχὶ ὅμως ἄνευ δυσκολίας, διότι οἱ Βέλγοι, ἀπολύνοντες δι' αὐτῆς τὸ Διδούργον καὶ τὸ γερμανικὸν Λουξεμβούργον διεμαρτύροντο κατὰ τῶν δρων τούτων οὐχὶ ὀλιγότερον τοῦ βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τῇ 15 Νοεμβρίου ἡ συνθήκη ὑπεγράφη ἐν Λονδίνῳ.

Ἀλλ' ἡ Ὀλλανδία ἐπὶ πολὺ ἔτι ἥρνθη νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς κῦρος ἔχουσαν τὴν συνθήκην ταῦτην καὶ ἐχθρικῶς ὡς ἐκ τούτου διέκειτο πρὸς τὴν Βελγικήν. Ἡ Ἀγγλία ὅμως καὶ ἡ Γαλλία ἐπέκειναν σύμφωνοι πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτῆς ὡς ἀθλοῦ δὲ τῆς ἐνώσεως ταύτης δύναται τις νὰ θεωρήσῃ τὸν γάμον τοῦ βασιλέως τῶν Βέλγων, πρώην πρίγκηπος Ἄγγλου, μετὰ τῆς πρωτοτόκου θυγατρὸς τοῦ πρώην βασιλέως τῶν Γάλλων Λουδοβίκας Ἰσαβέλλας, πριγκηπίσσης τοῦ Ὁρλεάνου. Ο γάμος οὗτος ἐτελέσθη τῇ 3 Αὐγούστου 1832 εἰς τὸν πύργον τῆς Κομπλένης μετὰ μεγίστης ἀπλότητος καὶ διὰ τῆς διπλᾶς καθιερώσεως δύο ἐπισκόπων, τοῦ μὲν καθολικοῦ, τοῦ δὲ διαμαρτυρούμενου. Μετά τινα δὲ χρόνον ἀπὸ τούτου, ἡ μὲν Γαλλία ἐπεχείρησε τὴν πολιορκίαν τοῦ Ἀνδέρ, ἡ δὲ Ἀγγλία ἀπέκλεισε τὰ παράλια τῆς Ὀλλανδίας.

Ἡ βασίλισσα τοῦ Βελγίου ἐτεκενεὶς οὐδὲν τῇ 24 Ιουλίου 1833, διστις οὐδένα ἀλλον τίτλον ἢ τὸν τοῦ βασιλικοῦ πρίγκηπος ἔλαβεν. Ο δὲ Λεοπόλδος ἀνήγγειλεν διτὶς ἡθελεν ἀναθρέψει τὸν οὐδόν του εἰς τὰ δόγματα τῆς καθολικῆς πίστεως, τῆς ἐπικράτουσσης ἐν Βελγικῇ, καὶ τὸ βάπτισμα ἐτελέσθη τῇ 8 Αὐγούστου, ἀλλ' ἡ ἐλπὶς αὐτη τῆς ἔξασφαλίσεως τῆς δυναστείας τοῦ Λεοπόλδου διεσκέδασθη ταχέως, διότι τὸ παιδίον ἀπέθανε τῇ 16 Μαΐου 1834.

Τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας τὰ δραστήρια μέτρα ἡνάγκασαν τὸν βασιλέα τῶν Κάτω Χωρῶν νὰ συνομολογήσῃ μετὰ τῶν δυνάμεων τούτων τὴν συνθήκην τῆς 21 Μαΐου 1833, δι' ἣς προσεκαλεῖτο νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὰς κατὰ τῆς Βελγικῆς ἐχθροπραξίας αὐτοῦ, περιμένων συνθήκην δριστικήν, καὶ οὕτως ἡ παρὰ πάντων πολουμένη εἰρήνη ἀποκατέστη. Οἱ δὲ Βέλγοι ἡσθάνθησαν τότε τὴν ἀνάγκην νὰ ἐνασχοληθῶσι περὶ τῶν ὄλικῶν τῆς πατρίδος αὐτῶν συμφερόντων καὶ περὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν θεσμοθεσιῶν αὐτῶν,

Ο νόμος τῇ 1 Μαΐου 1834 ὠρίσεν διτὶς θέλει εἰσαχθῆ ἐν Βελγικῇ τὸ σύστημα τῶν σιδηροδρόμων, ἔτεροι νόμοι ἔξτειναν τὸ σύστημα τοῦτο καὶ σήμερον αἱ κυριώτεραι πόλεις τῆς χώρας ταύτης συγκοινωνοῦσι διὰ τῶν ὠραίων τούτων ὁδῶν.

Διὰ B. διατάγματος τῇ 12 Φεβρουαρίου 1835, συνίστατο κατὰ τὴν Βελγικὴν τράπεζα ἐθνική. Η τράπεζα αὕτη διέκοψε τὰς πληρωμὰς αὐτῆς τῷ 1838, ἀλλ' εὑρίσκεται τὴν χυβέρνησιν γενναῖον ἀντιλήπτορα καὶ βοηθόν. Ἡ βιομηχανία ἡτις τοσάτην ἀνάπτυξιν ἔλαβεν ἐν Βελγικῇ, ἐπασχεν δημως ἐνεκά τοῦ ξένου διαγωνισμοῦ, καὶ συνθήκας σοφαὶ ἡνέψεαν αὐτῇ νέας διόδους. Αἱ μεταξὺ τῆς φιλελευθέρας ἡ φιλοσοφικῆς μερίδος καὶ τῆς μερίδος τῆς καθολικῆς διαμάχαις διελύθησαν διὰ τῶν διαλλακτικῶν μέτρων τῆς χυβερνήσεως τοῦ Λεοπόλδου, διστις ἐφρόντιζε νὰ κρατῇ τὴν ισορροπίαν μεταξὺ αὐτῶν. Ἐν τούτοις, ταραχαὶ ἐσωτερικαὶ, ὑποκινούμεναι κυρίως ὑπὸ τῆς ἀραιωνικῆς μερίδος, ἐπέσυρον πολλάκις τὴν προσοχὴν τοῦ βασιλέως τῶν Βέλγων, ἀλλὰ κατηνάσθησαν διὰ τῆς βασιλικῆς φρονήσεως ὡς διεσκεδάσθη κατόπιν καὶ ἐτέρα στρατιωτικὴ συνωμοσία ἡ ἀρχηγὸς ἡτο δ στρατηγὸς Βανδερμίσεν καὶ ἡτις ἀπέδειξε τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκπληρώσεως τοιούτου σχεδίου.

Ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Λεοπόλδου ἐξησφαλίσθη ἔτι μᾶλλον ἐν Βελγικῇ ὅτε τῇ 9 Απριλίου 1835, ἡ βασίλισσα ἐτεκενεὶς οὐδὲν λαβόντα τὰ ὄντα τοῦ Λεοπόλδος-Λουδοβίκος-Φίλιππος-Βίκτωρ. Τὰς ἐλπίδας δὲ τοῦ βασιλέως ένισχυσεν ἔτι ἡ τῷ 1837 γένησης ἐτέρου οὐδοῦ.

Φρουρὸς ἄγρυπνος τῆς εὐδαιμονίας καὶ πατήρ φιλόστοργος τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῷ λαοῦ, θεοῖς μὲν τῆς βασίλισσης τῆς Ἀγγλίας, γαμβρὸς δὲ τοῦ ἐξαθέντος καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀποθανόντος βασιλέως τῶν Γάλλων Λουδοβίκου Φίλιππου, δέλεον πόλδος, διὰ τῆς περινοίας καὶ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀρετῶν εἶλκυσε πρὸς ἑαυτὸν πάσας τὰ ἐγχωρίους φατρίας καὶ δικαίως κατέστη ἀντικείμενον ἀκρας ἀφοσίωσεως καὶ λατρείας εἰς πάντα Βέλγον. Ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1848 ἀπας διερωπαῖκος κόσμος διεσαλεύετο, καὶ οἱ βασιλικοὶ θρόνοι τοσσούτον βαθέως ἐκλονίσθησαν, παρουσιασθεὶς δὲ Λεοπόλδος εἰς τὴν βουλὴν τοῦ ἔθνους, εἴπε τὸ δέιπονυμόντευτον ἐκεῖνο καὶ πλῆρες εὐγενοῦς ἀπαρνήσεως ἐπος. «Ἐὰν ἡ βασιλεία μου δὲν ἔναια ἀρετὴν εἰς τὸ ἔθνος, εἰμὶ ἔτοιμος νὰ τὴν ἀποθέσω!» Ἀλλ' οἱ Βέλγοι τὸ ἴδιον ἑαυτῶν συμφέροντα εἰδότες, συνεσφίγγησαν ἔτι μᾶλλον περὶ τὸν βασιλέα τῶν καὶ κοινῇ ὀσημέραι τοῦτον πρὸς τὴν εὐτυχίαν των.

Σήμερον ἡ Βελγικὴ ἔχει πληθυμὸν πλέον τῶν 4 1/2 ἑκατομμυρίων, εἰσόδημα δὲ ἐτήσιον 120 περίπου ἑκατομ. φράγκων, ἐξ ὧν 1/4 μόνον ἑκατομμύρια εἰσπράττεται ἐκ τῶν σιδηροδρόμων.

Ἀλλὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐναρέτου τούτου καὶ ἀγαθοῦ ἡγεμόνος, βλέποντος εὐδαιμονοῦντας καὶ

εύλογούντας αὐτὸν τοὺς ἀγχιπητοὺς ὑπηκόους του ἐπεσκίασεν ἐσχάτως θλίψις σπεχχρικάρδιος· διότι Λουδοβίκη Μαρία ἡ πριγκήπισσα τοῦ ὄρλεανς, ἡ προσφιλῆς καὶ γλυκεῖα σύζυγος αὐτοῦ, ἐτελέτησε τὸν βίον τὸ παρελθόν ἔτος, ἀγούσα τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς.

Π. Γ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Αὔγουστος καὶ Σεπτέμβριος.

Ωραῖος ὁ δρίζων τῶν Ἀθηνῶν, καὶ περικαλλῆτα περίχωρα. Καὶ οἰκοδομαὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ βλάστησις ἀκμαία κοσμοῦσιν ἥδη αὐτὰς, οὐδὲ κείνται πλέον ἔρημα καὶ μεμονωμένα ἐν μέσῳ ἐρεπίνων ὁ Παρθενών, τὰ Προπύλαια, τὸ Θησεῖον. Πᾶς ὁ ἔξωθεν ἐρχόμενος θέλγεται βλέπων τὴν μηκρὰν ταύτην πρωτεύουσαν τοῦ μικροῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ή δὲ κοινωνία ἔχει τι μικτὸν τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἔχει τι τοσοῦτον θελκτικὸν καὶ ἀττικόν, ὥστε πᾶς Ἑλλην ἐτερόχθων, καὶ μὴ εὔχεται ἥδη νὰ διαμείνῃ στηθερῶς ἐν αὐτῇ..,

— Ἄλλ' ημεῖς, Δανάη, φύγωμεν τὰς θερινὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Διέδυνην των καὶ τὸν ὅχλον των, καὶ τὴν γεκρὰν καὶ τεναγώδη πολιτικήν των. Παρέλθωμεν δὲ καὶ τὴν πόλιν τοῦ Ἐρμοῦ, τὴν ἀνθρωπίνην ταύτην μυρμηκιάν, τὴν βρίθουσαν μὲν ἀργυρίου καὶ νεανίδων, βρίθουσαν δὲ ἐμπορευμάτων καὶ νεολαίας ἐργολαβικῆς, (*) ἀλλ' ἐστερημένη χλόης, σκιᾶς, καλλονῶν καὶ ναμάτων.

Πνεύσωμεν τὰς αὔρας καὶ τὴν δρόσον τὴν ποντιάδα. Τὸ ἀτέμπλουν συρίζει κ' ἐκπέμπει φλόγας καὶ καπνὸν μέλαναν ἐκ τῶν σπλάγχνων του, ὥσει ζητοῦν νὰ δαπανήσῃ τὰς στενὰς ἀγκάλας τοῦ καθεκάστην ὠραΐζομένου Πειραιῶς. Ἐπιβῶμεν τοῦ ἀτμόπλου, Δανάη. Ἰδού τὸ Αιγαῖον, κ' ἐλαφρός, εὐθραυστός, εὐκίνητος, ίδού σαλένει ἐπὶ τῶν κυμάτων, ὡς ἀλκυών, ὁ νησιώτης δρόμων. Λέγεις, Θεωρὸς ἐτοίμην νὰ πλεύσῃ εἰς τῆς Δήλου τὰς ἑορτάς. Τὸ Αιγαῖον ναι, δὲν σώζει οὐδὲ ἔχνος ἀρχαιοτήτων. Οἱ ἐνετές, ὁ Γενουήνσιος ὁ Λατίνος καὶ ἡ ἀλλη σπείρα τῶν ἔξειγενισμένων τούτων βαρβάρων ἐπέφερον μείζονας αὐτῶν φθορὰν ἢ ὁ Ὀθωμα-

νὸς κατὰ τὴν Στερεάν, ἀλλ' αἱ νῆσοι αὐταὶ κι ἀδελφοὶ, διάτρυγετος οὗτος πόντος καὶ ὁ οὐρανὸς οὗτος ὁ γλαυκὸς, ἀγνοῶ διατὶ, πλέον τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τῶν Προπυλαίων καὶ τοῦ Ἐρεχθίου, μὲ μεταφέρουσιν εἰς τοὺς χρόνους τῆς πάλαι δόξης, τοῦ ἀρχαίου βίου τῆς Ἑλλάδος. Τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Δητοῦς τὴν λατρείαν διεδέχθη λατρεία ἄλλη ὅντως ἀγία· δι βαμδὸς τῆς Δήλου κατεστράφη καὶ ἔρημον σήμερον τὸ κατοικητήριον τοῦτο τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ θωμοὶ εὐαγεῖς τῆς Ἀειπαρθένου ἀνηγέρθησαν εἰς τὰς πλείστας νήσους τοῦ Αιγαίου. Καὶ ὅμως πλανάται, εἰσέτι, φρονεῖς ἐπὶ τῶν νήσων, προκύπτει ἐκ τῶν κυμάτων ἡ ἐρατεινὴ σκιὰ τῶν ἔθνων τούτων θεοτήτων... καὶ ὅτε κατὰ νύκτα γαληνίαν, τὸν γλυκὺν ψιθυρισμὸν τῆς αὔρας, καὶ τὸν σιγαλὸν φλοισθέν τῶν κυμάτων ἀκούεις ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ὡς νὰ πλήττωσι τότε τὴν ἀκοήν σου φθόγγοι τινὲς ὑποστένοντες καὶ ἀρμονικοὶ, ώσει φθόγγος τῆς θεσπείας χώρας; τοῦ Ἀπόλλωνος.

Οἱ δρόμων οὗτος ὁ κομψὸς καὶ παρὰ τὴν προκυμαίαν ἡραγμένος εἶναι Τήνιος. Ἐπιβῶμεν αὐτοῦ, Δανάη, κόρη τῶν δινέρων καὶ τῆς φαντασίας μου, καὶ πλανηθῶμεν ὅμοι ἐπ' ἀρρύγετον καὶ οἴροπα·πόρτον. Οἱ ναῦται λόουσι τὰ ἀπόγεια, ἀνασπῶσι τὴν ἄγκυραν, ἔκτείνουσι τὰ ιστία καὶ ἰδού, τὸ πλοῖον ἔτριξεν, ἔκινήθη, ὡς ἵππος ἀνακεκυφὼς καὶ χρεμετίζων, καὶ ὡρμησεν ἐπ' ἄκρων ἡρέμα διοιλισθείνων τῶν κυμάτων. Οἱ ἀνεμοὶ πνέει σφοδρὸς καὶ ἀντίρρωρος, ἀλλ' ἀτρόμυτος ὁ τήνιος ναύληρος. Δὲν χαλᾶ, οὐδὲ συστέλλει τὰ ιστία, ἀλλ' ἀντερίζει μάλιστα πρὸς τὸν βορρᾶν, καὶ ἀναπετάσσεις θύρην, δόλων, ἐρτίμωνα καὶ φώτων, λοξόδρομοις ἥδη προσήνεμος καὶ δρυπτικής, συρίζουσι δὲ αἱ κερκίαι καὶ οἱ ἐπίτονοι, καὶ τὸ πλοιάριον κλίνει τὰ πλευρά του, καὶ τὴν πρῶραν δυθίζει ὑπὸ τὸ κύμα.

Ἄρες Δανάη καὶ τὸ σκάφος ήμῶν, ὡς τὸ σκάφος τῆς ζωῆς, ἔφεις νὰ καταγελῶ τοῦ κινδύνου καὶ εὕθρυστον νὰ φέρεται ἐπὶ τῆς ἀδύσσου. Τὸ κύμα μεμηνὸς νῦν μὲν τὸ ἀνυψεῖ ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ τῶν ἀφριζόντων, νῦν δὲ τὸ βυθίζει λέγεις εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Οἱ δὲ δρόμων, ὥσει ἀντιμικινόμενος, διασσίεται δλόκηρος, κλίνει ἐτερόρροπος!.. ἀνατρέπεται... βυθίζεται. Μὴ φοβοῦ Δανάη, ἡρόμητις αὕτη καὶ δι δρόμος τοῦ ἀρχαικοῦ ἴππου σου, δταν ἐλαύνης διὰ τῆς μεγαρικῆς πεδιάδος, δι συριγμὸς καὶ δι τρόμος οὗτος εἰναι δι χρεματισμός του, καὶ τὰ ιστία ταῦτα τὰ κολπούμενα ὑπὸ τῆς ἀκρατήτου βίας τοῦ βορρᾶ εἰναι δι καίτη αὐτοῦ ἡ εἰς τοὺς ἀνέμους ἀφημένη. Καὶ σὺ, Δανάη, ἐπὶ τὴν πρύμνην ισταμένη τοῦ πλοίου, ὡς τὸ πνεῦμα τῆς τρικυμίας, ἔφεις τὸν λευκὸν ἑαυτόν σου, νὰ κυμαίνεται ἐπὶ τοῦ πόντου. Ω! εἴθ' ησαν αὐταὶ μόναι αἱ τοῦ βίου τρικυμίαι! Οἱ ἀνθρωποι μόλις ἔφθασσε φοβηθεῖς, καὶ κῦμα κρυερὸν καὶ θέγνατος ἐκάλυψε τοὺς δρακαλμούς του, ὡς διμηρικού τινος ηρωος.

(*) Εἰς τὴν κυριολεκτικὴν σημασίαν δηλαδὴ ἐμπορικῆς. Ἀλλὰ πτυχάδοις σύμπτωσις· καὶ περὰ τοῖς ἀρχαιοῖς ἡ λέξις ἐργολάβος εἶχε μεταφορικήν τινα σημασίαν. Οἱ μὲν τοι βότορες, λέγεις δι Πολυν. » δεόκης, τὸ ἐργολαβεῖν ἐπὶ τοῦ ἐπηρεάζειν καὶ » ἐνεπηρεάζειν λέγουσι » Ιουλίου Πολυδ. Ονομάστ. Βιβ. Ζ. Κεφ. θ'. Ελεγον δὲ καὶ σοφιστὴν ἐργολαβοῦστα, παρὰ Δημοσθένει, καὶ Πλάτων λέγει εἰς ὑπερκριταὶ, χορευταὶ, ἐργολάβοι κτλ. ».